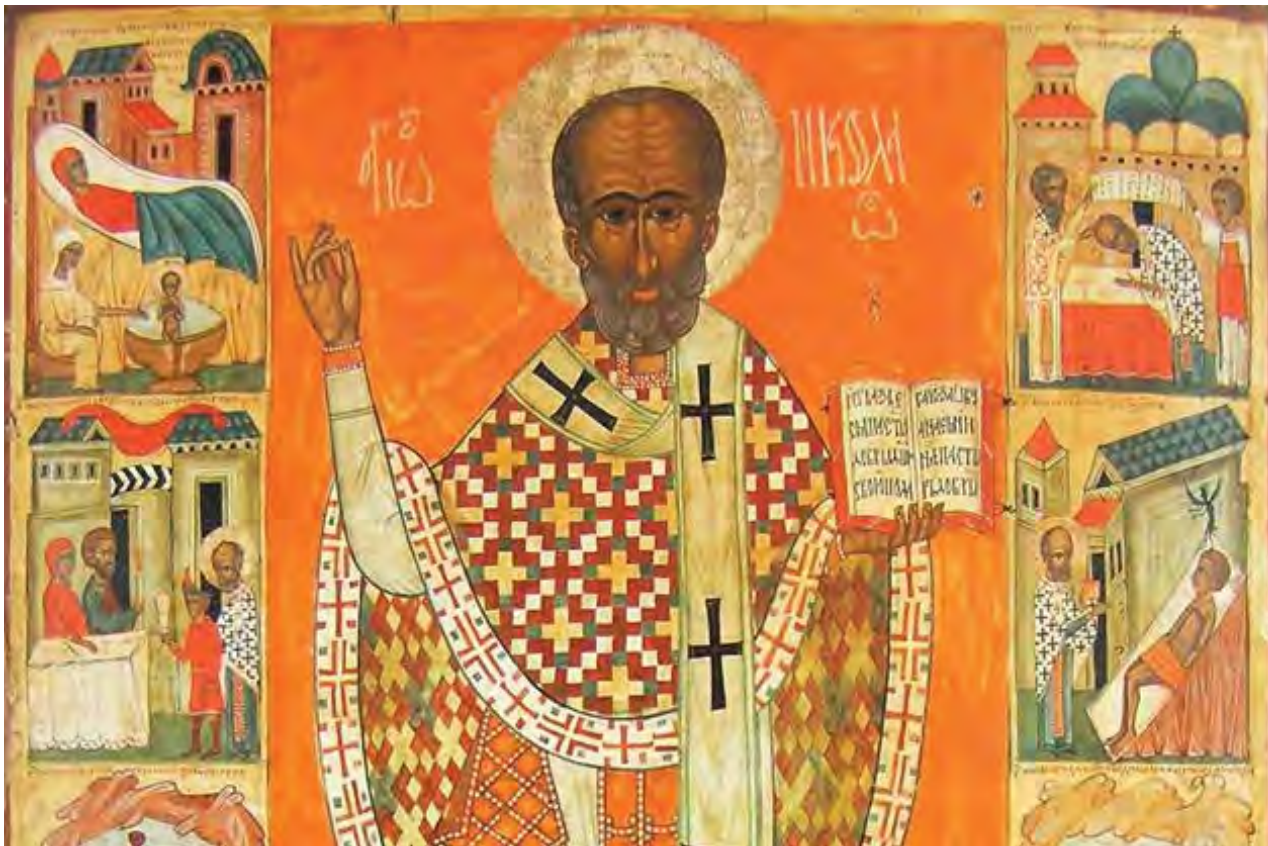

Житійна ікона Святого Миколая зі с. Горлиці, що на Лемківщині, яка датується II половиною XV ст. Національний музей імені Андрея Шептицького у Львові.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЛИСТОПАД МІСЯЦЬ ТРИВОГИ

Практично весь листопад пройшов у спробі зрозуміти, які саме цілі переслідує Кремль. Повідомлення провідних західних видань про концентрацію військ на кордо-

нах України спочатку скептично сприйняли в українському керівництві. У Києві навіть висловлювали здивування у зв'язку з цією інформацією, казали, що не розуміють, чому провідні американські медіа беруть участь у «пропагандистській кампанії» Росії. Тон не змінився навіть після того, як своє занепокоєння у зв'язку зі скупченням російських військ стали висловлювати американські офіційні особи, серед яких були державний

стор.10

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Олесь Доній СКОВОРОДА 300. ОРГКОМІТЕТ.

В Україні 22 листопада створений Всеукраїнський громадський комітет з відзначення 300-тої річниці Григорія Сковороди «Сковорода 300».

Постать Григорія Сковороди для України унікальна. Ми шануємо борців за волю України, що само по

стор.7

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Андрій Дубчак | FRONTLINER ОЧІКУВАННЯ НЕВІДОМОСТІ

Фронт. Чергове загострення. Чергова порція інформації про підтягнення Росією військ до кордонів. Чергова порція інформації про планування масштабного вторгнення.

З однієї сторони, люди наче і звикли до таких інформаційних атак РФ. З іншої – занадто тривожні

дзвіночки надходять від розвідок США та НАТО.

Та й обстріли дійсно посилилися. За листопад зафіксовано двадцять обстрілів цивільної інфраструктури глибоко в тилу. В багатьох випадках поруч немає навіть військових підрозділів. Яка мета?

Військові аналітики припускають, що мета – нагнітання страху серед населення. Страх – один з ключових методів гібридної війни та контролю над супротивником. Тобто над Україною.

ВІЙСЬКОВІ

Одні військові у розмовах гово-

стор.7

HOLIDAY GALA BY HROMADA, 2021

стор.2

ЗАСНОВНИКИ GRAMMARLY МОЖУТЬ УВІЙТИ В ТОП НАЙЗАМОЖНІШИХ...

стор.3

ІСТОРІЯ УСПІШНОЇ УКРАЇНКИ В ГОЛІВУДІ – ЛЮБА КЕСКЕ

стор.5

ГЕТЬМАН АМЕРИКАНСЬКОГО ПРАВОСУДДЯ БОГДАН ФУТЕЙ

стор.11

“Hromada” Holiday Gala 2021

DECEMBER 4
3 PM - 10 PM PT

Davis Senior Center
646 A Street,
Davis, CA 95616

Oleg Skrypka

Greg Kidd

Andrii Liesnyi

Join us for an Unforgettable Holiday Charity Concert by “Hromada” with special guests

Greg Kidd, initial investor of Twitter and Square, an active angel investor, will speak to the audience about the latest IT trends and what it takes to be a successful IT entrepreneur, ask him questions in a live regime

Oleg Skrypka, the legendary Ukrainian singer, founder of the famous Ukrainian band “Vopli Vidoplyasova”, is coming from Ukraine and will present his latest and unique concert program

Andrii Liesnyi, Saxophonist, Flutist, and Music Producer

Do not miss this special holiday charity evening, the purpose of which is to collect funds for the kids of Ukrainian fallen heroes in the Russian-Ukrainian war
Delicious Ukrainian food included in the price of ticket, charity auction and disco to follow the concert, no alcohol for sale

We promise you great fun time and informative evening, which will make this winter holiday season unforgettable

Attire: winter holiday festive

Hurry to purchase your tickets here www.hromada.us/donate as space is limited

\$135 (adults) / **\$55** (students) / **\$35** (teens) / kids up to 10 y.o. **FREE** if purchased by December 1st

\$155 if purchased after December 1st or at the door

UKRAINIAN IT BLOG

ЯК ЗАСНОВНИКИ GRAMMARLY
МОЖУТЬ УВІЙТИ В ТОП НАЙЗА-
МОЖНІШИХ УКРАЇНЦІВ

Karyna Nikitishyna

Grammarly – це онлайн-сервіс перевірки граматики та правопису англійської мови за допомогою штучного інтелекту. Він відомий всьому світу через свою виняткову якість правок, якої не змогли досягти навіть компанії-гіганти Google та Microsoft, а заснувало сервіс троє українців: Максим Литвин, Олексій Шевченко та Дмитро Лідер.

Ще на жовтень 2019 року компанію Grammarly вже встигли наділити званням першого українського стартапу “єдинорога” – після інвестицій в 90 мільйонів, компанію оцінили в понад 1 мільярд доларів.

Проте на цьому розвиток Grammarly не скінчився, а навпаки зріс: нині, два роки потому, компанія розповіла про новий раунд інвестицій в більш ніж 200 мільйонів доларів. Американський фонд General Catalyst знову вирішив інвестувати в компанію. Відомо, що інвесторами також виступили британський фонд Baillie Gifford та фонди, що належать BlackRock, яка є одною з найбільших інвестиційних компаній у світі. Про новину Grammarly сповістила користувачів через свій офіційний сайт та в Twitter: “Ми щасливі оголосити про фінансування в понад 200 мільйонів доларів, щоб ще більше надавати людям змогу за допомогою ефективної комунікації досягати своїх цілей”.

Це стало причиною перегляду оцінки капіталізації компанії. І новою сумою назвали 13 мільярдів доларів – нечувані допiру гроші для українських стартапів. Це спричинило низку обговорювань та розсліду-

вань: за оцінкою Forbs USA, обидва засновники Grammarly – Максим Литвин та Олексій Шевченко – стали долларовими мільярдерами та мають статки в 4 мільярди доларів кожен. Що це значить для України? Подібні статки роблять стартаперів багатшими навіть за відомого мецената Віктора Пінчука, а поступаються вони місцем тільки Рінату Ахметову. Тобто Литвин та Шевченко умовно займають друге місце в рейтингу найбагатших українців на сьогодні. Чому умовно?

Forbs провів власну оцінку розподілу акцій компанії між учасниками. За їх підрахунками, близько 35% акцій належить Максиму Литвинову, що й складають суму в 4 мільярди; стільки ж відсотків має Олексій Шевченко. Всього лиш 1% належить Дмитру Лідеру, що теж в результаті немало – близько 130 мільйонів доларів. 22% акцій належить інвесторам Grammarly.

Проте правильність подібних підрахунків перевірити ніхто не може, адже сама компанія відмовилася підтверджувати подібну інформацію: “Grammarly є приватною компанією і не розголошує дані щодо складу власників компанії та розподілу їхніх часток. Склад компанії Grammarly є ширшим за склад засновників (...) Як приватна компанія, ми не розкриваємо детальної інформації про власників. Можемо зазначити, що частки Максима Литвина й Олексія Шевченка, які були серед початкових інвесторів, відрізняються від частки Дмитра Лідера, що становить близько 1%”. До цього вважалося, що акції компанії розподілені між засновниками порівну – така ж відповідь підтверд-

жує тільки те, що відсоток акцій серед засновників в Лідера дійсно найменша.

Але одне ми знаємо точно: завдяки подібним високим сумах фінансування, можемо очікувати від компанії нових проектів та відкриттів, що тільки спрощуватимуть користування сервісом та розширять вибір послуг для різних груп клієнтів. Наприклад, вже зараз навіть в безкоштовній версії Grammarly присутня функція “детектор тону” – визначення емоційного тону листа та його сприйняття читачем.

Як стверджують самі Grammarly, на сьогодні сервісом користуються 30 мільйонів людей з усього світу, серед них є 30 тисяч команд різних бізнес-клієнтів. Тож одним з пріоритетних напрямків для компанії є розвиток Grammarly Business – продукту, що створений саме для бізнес-клієнтури.

Велику частку уваги стартап приділятиме пошуку та розвитку відносин з партнерами – Zoom, Cisco, Dell, Expedia та багато інших. В програмі для онлайн-конференцій Zoom можна встановити Grammarly в якості додатку; сервіс встановлюється як плагін до Google Chrome, Safari та Firefox; багато людей оцінило допомогу Grammarly при роботі з текстом в Microsoft Word. Загалом кількість додатків та веб-сайтів, що підтримують сервіс, становить близько 500 тисяч.

З нещодавніх великих партнерів виділяється Samsung. “Ми щасливі повідомити про нове партнерство з Samsung, щоб допомогти більшій кількості людей спілкуватись з впевненістю “на ходу”. В листопаді певні користувачі Samsung отримають до-

ступ до допомоги в письмі від Grammarly на своїй рідній клавіатурі Samsung”, – привітали Grammarly користувачів популярних смартфонів у своєму акаунті Twitter. Першою з’явилась нова функція у власників смартфонів серії S21, після того як вийшла прошивка One UI 4.0 на базі Android 12. Користувачі мають доступ до всіх безкоштовних функцій сервісу та безкоштовну підписку на преміум версію на три місяці.

Користувачів стаціонарних комп’ютерів та ноутбуків зацікавить ще одна новинка від Grammarly – десктопна версія для Windows та Mac. Тепер можна працювати не тільки з Microsoft Word, а й з іншими програмами, такими як: усі продукти Office, Slack та Discord тощо.

Окрім вибору продуктів, компанія планує збільшити кількість співробітників. На сьогодні хаби компанії є в Сан-Франциско, Нью-Йорку, Ванкувері та в Києві. В Києві зокрема планується найняти в половину більше співробітників ніж є зараз. У червні Grammarly оголосила рішення повністю перейти до віддаленої роботи в гібридному форматі – люди працюватимуть вдома і приїжджатимуть до офісу в Києві чотири рази на рік. Подібний формат планують ввести в наступному році, а поки співробітники компанії можуть працювати вдома без обов’язкових зустрічей офлайн. “Те, чого ми досягли на сьогодні, – лише початок. Ми пройшли тільки соту частину на шляху до 2 мільярдів англомовних

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE
Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

У МОЗ розповіли, скільки українців повністю вакцинувалися проти Covid-19

В Україні 35% громадян старше 18 років повністю вакциновані від коронавірусу. 43% із цієї вікової категорії зробили перше щеплення.

За листопад зробили понад 6,5 млн Covid-щеплень, заявив міністр охорони здоров'я Віктор Ляшко під час брифінгу.

Від початку вакцинальної кампанії повністю вакцинували понад 10,9 млн людей. На територію України завезли понад 34 млн доз вакцини. Зараз в Україні доступні для вакцинації чотири препарати: AstraZeneca, CoronaVac, Pfizer і Moderna. За чотирма контрактами очікується майже 7,2 млн доз Pfizer.

УКРАЇНА ЗАПРОВАДЖУЄ ОНОВЛЕНІ ПРАВИЛА АДАПТИВНОГО КАРАНТИНУ

6 грудня набудуть чинності оновлені правила адаптивного карантину. Вони стосуватимуться насамперед невакцинованих громадян.

Найбільше зміни в правилах карантину стосуються жовтого рівня епідемічної небезпеки. Там бізнес буде зобов'язаний перевіряти документи про вакцинацію або негативний тест.

Люди, які не мають принаймні одного щеплення проти Covid-19 або не негативного тесту чи сертифікату про одужання, у жовтому рівні епідемічної небезпеки не зможуть:

- взяти участь у всіх масових заходах: культурних, спортивних, розважальних, соціальних, релігійних та інших;
- відвідувати кінотеатри та інші заклади культури, спортивні зали, фітнес-центри, басейни;
- для них будуть зачинені бари, ресторани, кафе та інші заклади.

Куди можна без вакцинації: Роботу банків, автозаправних станцій, ветеринарних магазинів, аптек і всіх продовольчих магазинів у "жовтому" й "червоному" рівні не обмежуватимуть.

Світ про ймовірну ескалацію проти України з боку РФ

Англомовна преса, зокрема аналітичні кола, вже упродовж тижня дискутують довкола тез статті експерта американського центру RAND Corporation Семюеля Чарапа, яка вийшла на вебсайті Politico.com. На думку Чарапа, Вашингтон має змінити свій підхід до взаємин із Москвою та Києвом.

На його думку, якщо кремлівський лідер буде сповнений рішучості до дії, то США не зможе змусити його до деескалації. Тому, вважає він, «замість того, щоб зосередитися лише на примушуванні Росії, адміністрація Байдена має також підштовхнути Київ до виконання своїх

зобов'язань за Мінською угодою-2, чого Україна не виявляла бажання робити з моменту її укладення шість років тому». Чарап відзначає, що Мінськ-2 був «миром на правах перемоги, нав'язаним Росією Україні по суті під дулом гармат», тим не менш наполягає, що цього разу, «аби уникнути війни, Київ має знову зробити перший крок».

Французьке радіо RFI також згадує про Мінськ-2: «У складному контексті переговорів з реалізації Мінську-2 публікація дипломатичного листування між Росією та Францією зовсім не допомагає рухатися вперед. Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба вважає, що цим кроком Росія вбиває так званий «Нормандський формат», в рамках якого здійснюють перемовини Росія, Україна, Франція та Німеччина...»

The Guardian пише, що президент США Джо Байден готується до віртуального саміту із Владіміром Путіним. Хоч саме ж видання відзначає, що Білий Дім не підтвердив цю інформацію, однак прес-секретарка президента Джен Псаки заявила, що «дипломатія високого рівня є пріоритетом президента».

Швейцарський часопис Le Temps: «Олаф Шольц, імовірний наступник Ангели Меркель, хотів би започаткувати нову Східну політику Німеччини (Ostpolitik). Але міграційна криза, організована Мінськом, і українсько-російський конфлікт не сприяють розрядці на кордонах Європейського Союзу...»

Німеччина призупинила сертифікацію «Північного потоку-2»

Німеччина призупинила сертифікацію газопроводу «Північний потік-2» за домовленістю з «Газпромом».

Німецькі чиновники пояснили, що не будуть сертифікувати швейцарську філію «Газпрому». А відтак ця філія подає документи на реєстрацію іншої дочірньої компанії в Німеччині, яка керуватиме частиною газогону, що пролягає через територію ФРН.

«Призупинення сертифікації може тривати від 4 до 6 тижнів і не вплине на загальний період сертифікації, – розтлумачив німецький дипломат на умовах анонімності. – Це було зроблено для того, щоб максимально швидко та ефективно виконати вимоги німецького законодавства.»

Крім цього, Німеччина підтвердила, що Україну допущено до процесу сертифікації «Північного потоку-2». Про це 15 листопада заявив голова прес-служби німецького Федерального мережевого агентства Фіте Вульфа.

Польща разом із Україною і країнами Балтії є активними критиками суперечливого німецько-російського газогону.

Вони вважають, що «Північний потік-2» становить загрозу енергетичній безпеці Європи, оскільки поглиблює залежність багатьох країн континенту від російських енергоносіїв.

Міноборони закупить у Туреччини додаткову партію Bayraktar вже з українськими двигунами

Придбання додаткової партії турецьких безпілотників запланували на наступний рік.

«Наші турецькі партнери публічно оголосили, що беруть українські двигуни для обладнання Bayraktar. Це будуть українські Bayraktar, підкреслюю. Тобто виготовлені у Туреччині, але вони будуть українські, на озброєнні ЗСУ», – заявив міністр оборони Олексій Резніков за підсумками поїздки в район проведення ООС.

Резніков додав, що безпілотники застосовуватимуть для захисту незалежності України, у тому числі на підставі права на індивідуальну або колективну самооборону Статуту ООН.

26 жовтня бойовики обстріляли село Гранітне, яке розташоване на підконтрольній Україні частині Донецької області. Унаслідок обстрілів щонайменше шість будинків дістали пошкодження.

Після цього Збройні сили України вперше застосували турецькі ударні безпілотні літальні апарати Bayraktar TB2 та, не перетинаючи лінії зіткнення, керованою бомбою знищили одну гаубицю бойовиків. Після цього обстріли українських позицій припинилися.

Сенат США заблокував оборонний бюджет через санкції проти «Північного потоку-2»

Сенат США заблокував законопроект про оборонний бюджет (NDAA) на 2022 рік через зауваження республіканців, які наполягають на поправках щодо санкцій проти «Північного потоку-2».

За розгляд не вистачило голосів – 45 проти 51 при мінімально необхідних 60.

Перед процедурним голосуванням республіканець Мітч МакКоннелл обіцяв виступити проти просування проекту без врахування поправок, зокрема і стосовно ПП-2. Його позицію підтримав і республіканець Джим Ріш і сенатор Тед Круз. Вони закликали проголосувати за їхню пропозицію про санкції щодо трубопроводу.

Попри двопартійну підтримку санкцій, адміністрація Джо Байдена виступає проти них, стверджуючи, що цим відштовхне європейських союзників, зокрема Німеччину.

Верховна Рада прирівняла військових капеланів до військово-службовців

Верховна Рада створила службу військового капеланства та законодавчо закріпила статус військових капеланів як військовослужбовців. Ухвалення законопроекту «Про службу військового капеланства» у другому читанні та в цілому підтримав 291 народний депутат на пленарному засіданні у вівторок, 30

листопада.

Як зазначається в пояснювальній записці до документа, закріплення статусу військових капеланів як військовослужбовців надає їм відповідні соціальні гарантії та встановлює вимоги до людей, які можуть бути військовими капеланами.

Згідно з документом, служба військового капеланства, мета якої – задовольняти духовні й релігійні потреби військовослужбовців, створюється як окрема структура у складі Збройних сил України, Національної гвардії, Державної прикордонної служби та інших законних військових формувань.

Відповідно до закону, військовим капеланом може бути громадянин України, який є священнослужителем зареєстрованою в Україні релігійної організації та отримав від її керівного центру (управління) мандат на право провадження військової капеланської діяльності.

Більшість положень цього закону набуває чинності з 1 липня 2022 року, крім частини другої ст. 7 (обов'язковою вимогою для посади військового капелана є наявність вищої богословської освіти). Цю норму буде введено в дію через п'ять років після того, як закон набуде чинності.

У грудні науковці України вирушать у морську експедицію на новому судні «Борис Александров»

Раніше для наукових експедицій Україна або відправляла власних вчених в експедиції із представниками інших країн, або брала в оренду, фрахтувала, іноземні судна. Колись російські, потім румунські. Тепер експедиції можна буде проводити самостійно.

П'ять тисяч морських миль – стільки може пройти наукове судно «Борис Александров», яке Бельгія подарувала Україні в жовтні 2021 року. Зараз судно стоїть на одному з причалів Одеського морського торговельного порту і чекає на новий рейс. За словами старшого помічника капітана Євгена Глушенка, той має відбутись після 15 грудня. Зараз судно чекає на нові документи – їх оформлюють після зміни назви. З 1983 по 2021 рік судно називалось «Бельгіка», а в Україні отримало назву на честь загиблого видатного українського науковця.

Головний фрейм на кормі судна потрібний для проведення технічних робіт, забору води й ґрунту. Судно можна використовувати для хімічних, біологічних і геологічних досліджень у морі, а також для моніторингу кількості і якості риби в акваторії.

Майже всю бельгійську наукову апаратуру з судна зняли після того, як судно завершило перехід з Бельгії до Одеси. Зараз мають встановити українську техніку. Це ізолюваний відсік для дослідження ґрунтів. В одній з лабораторій є власний гірокомпас – щоб науковці могли точно і власноруч визначати координати забору.

У судна чотири палуби – він може взяти на борт 15 людей екіпажу і 12 науковців.

ІСТОРІЯ УСПІШНОЇ УКРАЇНКИ В ГОЛІВУДІ – ЛЮБА КЕСКЕ

Мирослав Ґрех

Газета «Громада» продовжує друкувати матеріали про українців та представників української діаспори, які досягли вершин професійної, творчої діяльності, стали видатними людьми не тільки в Україні, але в цілому світі. Це підносить значення нашої нації в очах світового співтовариства, наповнює нас почуттям гордості за наших земляків, за нашу Батьківщину.

Сьогодні ми хочемо представити вашій увазі інтерв'ю з Любою Кеске – людиною неймовірної наполегливості, працездатності, постійного творчого пошуку. Вона працює в сфері кінематографії, була віце-президентом відомої на весь світ компанії «Metro-Goldwyn-Mayer». Наш кореспондент Мирослав Ґрех задав Любі Кеске декілька питань.

Мирослав (в подальшому М.): Ви були продюсером українського художнього фільму «Julia Blue», розкажіть, будь ласка, які завдання ви виконували?

Люба (в подальшому Л.): Я в першу чергу, займалася фінансовим забезпеченням цього проекту, пошуком інвесторів.

М.: Яким був бюджет цього фільму?

Л.: Бюджет фільму спочатку був невеликим, але по ходу його творення він збільшувався і досяг десь коло 300 тисяч доларів, я отримала деякі фінанси від добродійних українців, і сама зі своєї кишені давала гроші на цей фільм. Це була благодійність. На сьогодні затрати на створення фільму майже окупилися.

М.: Я дивився цей фільм через «Amazon» і перегляд його коштував 10 доларів. Чи дивилися його в Україні, бо для пересічного українця ця сума є відчутною? Може, треба було його розмістити на таких платформах, щоб перегляд був безплатним.

Л.: Я втратила декілька сотень доларів на організацію перегляду фільму, і я думаю що безплатний перегляд його можна буде зробити в найближчому майбутньому. Коротко розкажу зміст фільму – молода студентка, волонтерка Юлія познайомилася в госпіталі з пораненим бійцем АТО під позивним Інґліш (English), закохалася в нього і запросила в гості до своєї родини в Карпати. Докладно показано, як молоді люди проводили час в горах, як прийняла воїна сім'я Юлі. Закінчується історія тим, що Юлія не знає що їй робити, їхати в Німеччину для продовження навчання, звідки вона нещодавно отримала запрошення, чи залишитись з Інґлішом. Вона вирішує скористатись запрошенням, а Інґліш повертається назад в госпіталь в Києві.

М.: Добре, це ми з вами поговорили про фільм. А тепер розкажіть про себе. Я знаю, що ви родом з Тербовлі Тернопільської області, чи пам'ятаєте щось з України?

Л.: Я була маленькою дитиною як ми виїхали, і мало що пам'ятаю. Але вже в дорослому віці декілька разів відвідувала Тербовлю, була в татовому селі.

М.: Ви пройшли великий професійний шлях в Голівуді від працівниці до старшого віце-президента, працюючи 48 років на студії. Розкажіть про своє життя.

Л.: Ми тяжко пережили війну. Коли прийшли совіти на нашу землю ми мусіли лишити Україну, бо більшовики би нас забили або виселили на Сибір. Короткий час були в Угорщині в концентраційному таборі, потім дісталися до Західної Німеччини, там жили в спеціальному таборі, який називався DP Camp (Displaced Persons Camp), а українці називали табір «Орлик». Я тоді може мала 5 років, вперше побачила го-

Джулія Блю. Люба Кеске тримає нагороду за найкращий фільм на кінофестивалі в Камбрія Фільм Фестиваль в Каліфорнії

Люба і Вальтер Кеске на прем'єрі

ри, красу природи навколо себе, навчилася плести віночки. В цьому місці було багато українців, які само-організовувалися, бо теж як і ми пройшли через жахи цієї війни. Багато людей полишали свої сім'ї, своїх дітей в Україні, бо думали, що більшовики прийшли ненадовго. Пам'ятаю, як моя мама згадувала бабцю, яка казала до батьків, що збирались виїжджати – лишайте Любу (мені тоді було 1,5 року), совіти тільки на пів – року, а потім ви повернетесь додому. Але вони вирішили – або всі їдемо, або всі залишаємось. Це був 1944 рік. Мій батько був в УПА, і мусів тікати від радянської влади.

Повертаючись до життя в таборі в Баварії, біля Мюнхена, то треба сказати, що українці там мали свою поліцію, свої школи, церкву, хор, навіть свій оркестр. Ми проводили свої свята, організували ПЛАСТ, до якого належали я і моя сестра. Але агенти КГБ просочувались і сюди, агітуючи людей повертатись назад додому, але ми вже знали, що повернення на радянщину – це загибання або смерть.

Життя в таборі було не зле, але часом бракувало їжі. Я пам'ятаю момент, коли вперше їла хліб з маслом, посипаний цибулькою. Я думала, що я в небі.

М.: Багато людей було в таборі?

Л.: Дуже багато. Треба було тих людей десь дівати, висилати. Ті, що мали якусь родину, спонсорів за кордоном могли переїжджати. Чужі люди, що жили в Меріланді (США) взялися нас спонсорувати, але батьки мали за це відпрацювати в них на фермі 1 рік. Тоді так не було як зараз, що Америка емігрантам на початках все дає, треба було мати своє забезпечення.

Нарешті прийшов час і нам їхати в Америку. Перед поїздом на кораблі ми пройшли всі медичні огляди, отримали щеплення. Окрім того в Америці було 13 агентських корпорацій, які мали інформацію про всіх емігрантів.

На корабель ми ступили в 1949 році. Це був корабель, що возив американських солдат до Європи. Пливли ми 10 днів. Припливли до Нью-Йорку, побачила статую Свободи. Потім була поїздка до Бостону, звідтам ми мали поїзд до Меріланду. Я пам'ятаю, як американський солдат, коли ми переїжджали, вперше в житті подарував мені шоколадку.

Коли ми переїхали в Меріланд, батько мій керував фермою, а мати працювала вдома у власника цієї ферми. Моя сестра і я пішли в школу, хоча ми не знали англійської мови. Я не розуміла, що до мене говорили вчителька і діти. Тато діставав українську газету «Свобода» де на останній сторінці в розділі «cartoon» містились одночасно англійський і український тексти, і я самостійно по них вчилася. За 4 місяці я вже знала мову.

М.: Якою була ваша подальша доля?

Л.: Коли батьки скінчили роботу в Меріланді, ми переїхали до штату Пенсильванія. Батьки працювали на індустріальній фермі, де займалися вирощуванням брукколи. Моя мама так назбиралася тієї брукколи, що сказала, що до кінця життя не буде її їсти. Там було багато українців, навіть ті, що разом з нами пливли на кораблі, і вони створили свою громаду. Багато українців жили в Трентоні, штат Нью-Джерсі, і ми туди перебралися, бо там була праця.

М.: Я теж довгий час жив в Трентоні.

Л.: То ви ходили в церкву святого Йосафата?

М.: Так, кожного тижня, кожної неділі.

Л.: То мої батьки були одними із засновників-фундаторів цієї церкви. Перед тим церкви не було, була просто хата і земля біля неї. Українці зібрали гроші, викупили це місце і побудували церкву.

М.: Біля церкви є така пам'ятна дошка, на якій вибиті імена фундаторів церкви. Напевно, там є прізвище вашого батька.

Л.: Так, прізвище батьків – Понятишин. Спочатку тільки 10 родин опікувалося встановленням церкви. За якийсь час прибуло більше українців і громада збільшилася. В цій церкві я брала перше причастя.

Я закінчувала школу, цікавилася музикою і фільмами. Також доробляла як бейбісітер. Я займалася дітьми, писала пісні, придумувала сценарії і робила такі маленькі «продакшин» і показувала батькам. Заробила за це \$5. Це був перший заробок, який я віддала для тих хлопців, що не мали батьків. Треба сказати, що в той час ми жили бідно, до школи я мала тільки 2 сукенки. Але мої батьки були задоволені, що я віддала цей заробок, і щось корисного зробила. За якийсь час настало активне громадське життя, яке гуртувалося навколо церкви – діяли ПЛАСТ, СУМ, Союз Українок, ми мали чудовий церковний хор. Коли мені було 13 років я провадила СУМівський дитячий хор. Тобто, одною ногою ми були в американсь-

**[Люба Кеске]
початок на стор.5**

кому середовищі, а другою в українській громаді.

М.: Як ви потрапили в Голівуд?

Л.: Коли мені було 16 років я закінчила highschool з хорошими результатами, почала навчатися в коледжі вечорами, бо вдень мусіла працювати, так як мій батько на цей час мав інфаркт. В свій час мій батько переписувався з Родіоном Сліпим – племінником Йосипа Сліпого, який повернувшись з радянських таборів створив документальний фільм про виїзд з ГУЛАГу і приїзд в Рим до Папи Римського, як люди його вітали в Римі, діаспора з цілого світу приїхала його вітати, як він поїхав в різні країни, де жили українці, щоб заізнатися з ними – він був в США, Канаді, Південній Америці, Австралії. А Родіон поширював цей фільм на східних теренах США. Мій батько спілкувався з ним і допомагав йому поширювати цей фільм. Так само він на прохання батька завіз мене в Hollywood Studio Club в резиденцію для жінок, де проживали відомі американські акторки, що знімалися в кіно. Так я в 1964 році опинилася в Голівуді. Там я отримала кімнату і почала працювати для головного адвоката United Artist (UA) studio.

Моя кар'єра тут почалася з низьких позицій, але я брала додаткові курси UA і ця позиція покращувалася. З часом компанія UA злилася з компанією MGM, яка почала розширюватися, і моя кар'єра росла теж. До того часу як я досягнула позицію старшого віце-президента я мала команду яка складалася з 4 чол., мала справу з адвокатами, представниками акторів, режисерів, директорів, письменників, що писали сценарії фільмів і президентом MGM, я грала важливу роль в створенні MGM сценаріїв до театрів. Найбільш знані – це фільми про Деймса Бонда. Я познайомилася з багатьма зірками, як Natalie Wood (батько українець, мати росіянка), Bob Hope, Jack Palance (українсько-американський актор народився в Пенсильванії, батьки з України), Dustin Hoffman, Kirk Douglas, Elvis Presley, і багато інших. За хорошу роботу отримувала нагороди від моєї компанії і ми з чоловіком ходили на прем'єри таких фільмів як «Доктор Жеваго», «Джеймс Бонд», і знаний фільм «Shoes of the Fisherman». Я отримала велику подяку коли закінчила кар'єру в MGM.

Через все своє життя я ніколи не забувала своє українське коріння. Я вийшла заміж в 1967 році, ми маємо двох дітей, належимо до УГКЦ тут в Лос-Анжелесі, співаємо в церковному хорі і співали в хорі «Кобзар», я вчила дівчачий хор СУМу. Мої діти ходили до української школи, де я вчила співу і писала сценарії на різні свята, діти належали до української танцювальної групи, де я провадила програми на виступи. Я надалі належу до Союзу Українок, вже 30 допомагаю в зборі коштів для УКУ, належу до Українського Культурного осередку і Українського арт Центру, ну, і працюю над 2 українськими фільмами. То є моє життя.

М.: Як я розумію ви були спонсором художнього фільму «Julia Blue».

Л.: Я була одним із продюсерів, і одночасно шукала кошти для фільму. Якщо ти є продюсером, то маєш знайти гроші. Сценарій написала Роксі Топорович, це був її перший художній фільм, як директора. Фільм ми почали знімати в 2014 році, а потім потрібно було складати цей фільм з окремих епізодів. Остаточо завершили роботу в 2016 році. З 2018 року показували фільм на фестивалях в Європі і Америці. На 6 фестивалях в Америці і 2 фестивалях в Європі фільм «Julia Blue» був визнаний як кращий. В 2020 році я мала нагоду бути присутньою на Cambria Film Festival, де фільм «Julia Blue» виграв як найкращий фільм. Я організувала прем'єру «Julia Blue» в Лос-Анжелесі.

М.: Група що знімала фільм була американська чи українська?

Люба Кеске отримувє нагороду від Генерального консула України в Сан-Франциско 2010 року

Різдво з онукою Анною Софією

Л.: Майже вся група була з українців і знімали ми фільм в Україні – в Києві, в Карпатах. Наша мета була під час створення фільму дати роботу як найбільшій кількості українців.

М.: Більшість з нас дивилися цей фільм. Ви про нього багато розказали. Може зараз розкажете про свій задум зняти художній фільм про митрополита Андрея Шептицького.

Л.: Вперше я почула про А. Шептицького, і як він рятував дітей в час фашистської окупації, коли мені було 13 років. Він разом зі своїми учнями з греко-католицького Братства і Сестринства врятував більше 200 єврейських дітей і багато дорослих євреїв від Голокосту у Львові. Ця історія запала мені в душу, це мене захопило. Мій батько розказував мені про Україну і про Шептицького, який був високоосвіченою людиною, знав іврит, в 1905 році відвідав святі місця в Палестині. Хочу навести вам слова Колонела Давида Когане, якого А. Шептицький переховував від нацистів в своїй резиденції 18 місяців аж до кінця війни, і який потім став Головним Капеланом Ізраїльських повітряних сил: «Я пам'ятаю запис з Талмуду, який говорить – 'Хто врятує єврея, той є правдивим, хто любить світ і людство', і дозвольте

мені сказати, що немає більшого, хто любить людство, ніж Митрополит Шептицький».

В 2013 році коли я завершила свою роботу в Голівуді, я почала серйозно думати про створення фільму про А. Шептицького. Я взяла курс на написання сценарію. Зараз ми вже маємо його. Маємо директора фільму. Тепер шукаємо актора на роль головного героя. Хочемо, щоб це був хтось із знаменитих, може Ентоні Гопкінс, може хтось інший. Взагалі ми на цю роль думаємо запросити таких акторів, як Gary Oldman, Antony Hopkins, Jon Malkovich, Brian Cox, і ще 7 найвідоміших артистів Голівуду. І це не легка справа. Має бути хтось, хто прочитає сценарій і скаже – я хочу грати в цьому фільмі.

М.: Коли плануєте закінчити підготовку до фільму і взагалі весь фільм?

Л.: Ми починаємо у квітні наступного року. Деякі речі плануємо почати вже в грудні цього року. Зйомки будуть відбуватися в Україні, у Львові. Я хочу щоб цей фільм побачив весь світ.

М.: Представляю, як Е. Гопкінс, чи ще хтось такий відомий, приїде у Львів, ото буде сенсація. Всі захотять його побачити.

Л.: Так я хочу, щоб цей фільм став найкращим. Він буде на англійській

мові, і буде переклад на українську, щоб можна було показувати в Україні. Затримка була в сценарії. Я його написала і тепер ми його маємо. В нас є директор фільму, англієць Rupert Wainwright, він історик, розмовляв з врятованими, має свої ідеї. Також треба узгодити все з фінансами.

Деякі євреї не прийняли А. Шептицького, казали, що він радів, коли німці прийшли до Львова. Так, не тільки Шептицький, але і багато інших українці вітали їх, бо, думали, що звільнять їх від комуністичного ярма, дадуть Україні свободу. А вийшло навпаки, вони почали вбивати, знущатися над українцями і євреями. Особливо над євреями. Тоді А. Шептицький почав рятувати єврейських дітей і дорослих від фашистів. Я хочу показати чому і як він це робив. Треба сказати, що багато людей, що тоді жили в Україні рятували євреїв. Українці є на 4 місці, серед націй, що найбільше врятували євреїв. Ми рятували життя іншим людям інших націй, і це ми включили до нашого фільму. Ми знайшли тюрму, де більшовики, коли відступали, мордували і вбивали українців, причому робили фотографії і подавали це, що ніби українці вбивають євреїв. Це ми теж включили в сценарій. Серед убитих більшовиками були і євреї, але найбільше було українців. І це відбувалось не тільки в цій тюрмі, але і в інших.

М.: Ви робите грандіозну справу, і всі ми будемо вдячні вам, вся Україна і українська діаспора.

Л.: Хочу звернутися до читачів: хто має якісь матеріали, спогади, фотографії з цього часу прошу звернутись до нас. Хто може допомогти фінансово, теж будемо вдячні.

Можна звертатись до мене особисто: **Люба Кеске** – президент компанії LSK Entertainment, тел.: **818-620-3929**, або до мого помічника **Юрія Вигінного**, тел.: **847-927-8666**.

Ми зняли короткий документальний фільм про голодомор. Зараз створили компанію, і шукаємо кошти, щоб зробити більший фільм. Я маю готові фільми з людьми які пережили голодомор, з їхніми нащадками, які живуть в цих місцях. Хочу, щоб не тільки українці, але і американці, весь світ більше довідалися про цю жахливу трагедію українського народу. Юрій і я плануємо показувати документальні фільми на різних фільмових фестивалях.

М.: Ну, що ж ми багато довідалися з вашої розповіді, ваша робота дуже потрібна Україні, дякуємо вам за це. Бажаємо вам наснаги, творчих успіхів і досягнень на ниві творення і популяризації українських фільмів.

Л.: Дякую вам за увагу!

[Очікування невідомості]
початок на стор.3

Боець емоційно розповідає побратиму про перший досвід потрапляння під мінометний обстріл, Луганська область, 29 листопада 2021 року

рять, що звісно виконуватимуть свою роботу і що вони вірні присязі до кінця. Хтось з похмурими посмішками навіть чекає на російський наступ. Сидіти у окопах набридло вже давно. Позиційна війна виснажує.

Інші висловлюються більш стримано. Росія, все ж таки, переважає у авіації, ракетній зброї, має більшу кількість техніки та людського ресурсу.

Майже всі військові говорять про сильнішу мотивацію української армії та чималий бойовий досвід. Згадують і сотні тисяч обстріляних резервістів.

Про технічну готовність більшості з військових каже, що ще треба і треба.

У той самий час, вважають, що морально, на восьмому році війни армія готова до зіткнення, результат якого складно передбачити усім «гравцям» цієї довгої гри – Україні, США, НАТО і звісно РФ теж.

ЦИВІЛЬНІ

Про політику цивільні на лінії фронту давно вже перестали гово-

рити. Нема з тих розмов ніякого толку. Але на питання про можливу ескалацію відповідають.

Більшість звісно розуміє, що у випадку агресії ніякого «визволення» не буде. Буде смерть, хаос та руїна. Основний меседж людей – «Та коли ж воно те все скінчиться?!».

Люди втомилися. Від війни. Від несправджених очікувань. Від постійних інформаційних атак. Від низки криз. Дійсно втомлені. І це грає на користь РФ. Дозволяє їй на цьому ґрунті ефективно сіяти паніку та страх.

Бо страх – основний паралізуючий засіб у зброї РФ.

Тому обстріли будуть тривати і надалі.

Підтримайте польову роботу Donbas Frontliner на Спільнокошті: <https://biggggidea.com/project/donbas-frontliner-spilonosht/>

Та обов'язково підпишіть на наші мережі: heylink.me/donbasfrontliner

Happy Holidays! Веселих Свят!

The San Francisco and Los Angeles
Friends of Ukrainian Catholic University &
Ukrainian Catholic University Foundation wish
our West Coast friends and supporters a
happy and healthy holiday season!

Your strong commitment to UCU is enabling
Ukraine's best and brightest students to achieve
academic excellence, experience spiritual growth
and become tomorrow's leaders!

Your generous support is so greatly appreciated!

For more information and to donate,
please visit: www.ucf.org

Ukrainian Catholic University Foundation
2247 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60602
Tel: (773) 235-8462

[Сковорода 300. Оргкомітет.]
початок на стор.3

собі і зрозуміло, і похвально. А от з битв найчастіше оспівуємо поразки: Берестечко, Крути, Полтава.

А Сковорода поза цим дискурсом перемог і поразок. Не закликав він «обух стальть» як Шевченко. А народного поклоніння на рівні вивішування портретів в хатах заслужили саме ці дві особистості: Тарас Григорович і Григорій Савич. Принаймні, Костомаров випишував, що «На усьому просторі від Острога до Києва, у багатьох будинках висять його портрети». Можна було б і припустити, що Костомаров перебільшував. Та його друг Тарас Шевченко в 1847 році так описував своє дитинство:

«Давно те діялось. Ще в школі, Таки в учителя-дяка, Гарненько вкраду п'ятака — Бо я було трохи не голе, Таке убоге — та й куплю Паперу аркуш. І зроблю Маленьку книжечку. Хрестами І везерунками з квітками Кругом листочки обведу. Та й списую Сковороду»

Перепишування на колінці за власної ініціативи сільським хлопчиком творів-можливо найбільше визнання вагомості постаті.

Сковорода був народно визнаний за життя. І, як і Шевченко – не визнаний владою. Два народних улюбленці, два генії, і два настільки відмінні між собою типажі. Ін і Янь української нації. Бурхливі заклики до бою за волю у Тараса, і самопізнання і гуманістичні ідеали у Григорія.

Для того, щоб здобувати Незалежність, і щоб давати відсіч зовнішній (нині-російській) агресії, нам необхідний Тарас. Для того, щоб забезпечити єдність нації, та віднайти і поширити прогресивні світоглядні цінності, нам необхідний Григорій.

Нашому поколінню пощастило,

що на наш час випав масштабний (300-літній) ювілей Григорія Сковороди. Не святкові заходи нас цікавлять (хоч Сковорода їх цілком і заслужив). Народний мислитель наче прапор, наче паровоз, може допомогти в правильному напрямку спрямувати модерну, прогресивну національну ідею.

Григорій Савович випередив свій час. Його твори можна порозривати на цитати, і познаходити в них мотто для багатьох нинішніх або задіяних або перспективних суспільних процесів.

«Всякому місту – звичай і права». Хіба це не може бути гаслом для сучасного процесу децентралізації, який розвивається в Україні, для все більшого обсягу повноважень у структур місцевого самоврядування? Та Сковорода просто провидець цього процесу.

А «Нерівна всім рівність» – хіба це не основа нинішньої євроатлантичної цивілізації? Це не більшовицьке «відняти і поділити». Це усвідомлення права на відмінність і різноманітність, з одночасним отриманням рівних прав і доступів до можливостей. Ескіз фонтану, який намалював Сковорода (до речі, він розташований на 500-гривневій купюрі, поруч з профілем філософа) містить не лише відомий напис, а й пояснення: «Ллються з різних трубок різні струмені і в різні судини, які навколо фонтану стоять. Менша судина менше має, але в тому рівна більшій, що рівність є».

«Сродна праця» – це поняття, яке споріднене з «етикою праці» німця Макса Вебера, яку він дослідив аж в 1905 році («Протестантська етика і дух капіталізму»).

Для мене 300-ліття Сковороди – це ще і персональний дарунок. Адже майже з усіх тез, або з світосприйняття і життєвих орієнтирів Сковороди можна провести паралелі з сходами моєї Концепції «25 сходинок до суспільного щастя».

«Всякому місту звичай і права» –

це сходинок № 10 «Сприяй конкуренції, а не монополії».

«Сродна праця» – сходинок №12 «Пізнай нову етику праці».

Те, що волелюбний Григорій не погоджувався з наполегливим церковним тиском прийняти монаший постриг, і зрештою, не тримався за місце викладача в Харківському колегіумі – це сходинок №2 «Учися відстоювати власні принципи».

Те, що він не займався нудним переповіданням давніх творів, а викладав, як і думав, творчо – це ж сходинок №1 «Навчайся критичного мислення».

Писав не лише українською мовою, а й російською, латиною, грецькою. От вам сходинок № 22 «Навчайся іноземних мов».

Був пілігримом, який ногами обійшов пів України – Сходинок №20 «Подорожуй Україною».

Авантюрно записався в експедицію по закупівлі вин в Австро-Угорщині, щоб мати змогу побачити світ – Сходинок № 21 «Мандруй світом».

Утримання від харчування м'ясом і рибою – Сходинок №13 «Пізнай етику самообмеження».

Фізичні вправи і призначення себе до холоду – Сходинок № 17 «Веди здоровий спосіб життя».

Отримувач освіти, а ще більшою мірою самоосвіти – Сходинок №23 «Вчись вчитися».

Я так можу випишувати сходинок за сходинок і буде співпадіння за співпадінням.

Сходинок №4 «Підвищуй власний рівень культури», сходинок №8 «Вчись вгамовувати власну агресію» – звісно, це все про нашого мислителя.

Та найголовніше – це його спрямування на сходинок № 25 – «Будь щасливим». Власне, вся філософія Сковороди – це «філософія любові», «філософія щастя». Недаремно один з найвагоміших українських філософів і сквородознавців Дмитро Чижевський (в юнацтві – член

Центральної Ради, а згодом – у вимушеній еміграції) визначав у Сковороди, як і у його наступника Памфіла Юркевича «філософію серця», як «характеристичну для української думки». Філософією серця Сковорода торував шлях до щастя.

І от, право на щастя для кожного українця і українки – це основа моєї Концепції «25 сходинок до суспільного щастя». І предтечою до появи такої Концепції, безперечно, є геній Григорія Сковороди.

Тож 22 листопада ми оголосили створення Всеукраїнського Оргкомітету по відзначенню 300-тої річниці Григорія Сковороди «Сковорода 300».

22 листопада-бо він народився за старим, Юліанським календарем, саме цієї дати. Нині ми живемо за Григоріанським календарем, тож відзначаємо день народження трохи іншого дня – 3 грудня.

Хто такі «ми»?

Це знакові для України особистості:

Ян Валетов, (м.Дніпро,), письменник

Семен Глузман, психіатр, колишній політв'язень радянських таборів

Олександра Гуменна, в.о. Президента «Національний університет «Києво-Могилянська Академія»

Любка Дереш, письменник

Олесь Доній (голова Оргкомітету), ідеолог, голова Центру досліджень політичних цінностей

Костянтин Дорошенко, куратор, культуролог

Геннадій Друзенко, правник, очільник Центру конституційного моделювання, голова Наглядової Ради Першого добровольчого мобільного шпиталю ім. Миколи Пирогова

Тарас Компаніченко, музикант,

\$500 donation to a charity of your choice for each home bought or sold with Oksana.

"Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn't shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today's competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

"I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right."

— Alexei B.

Oksana Melnyk

Realtor®

925.378.9777

oksana.melnyk@compass.com

DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

COMPASS

With every account, we open a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That's the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn't it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

— The Fremont Bank Way. —

 Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

КНИГИ

«НОТАТКИ З КУХНІ
«ПЕРЕПИСУВАННЯ
ІСТОРІЇ»»

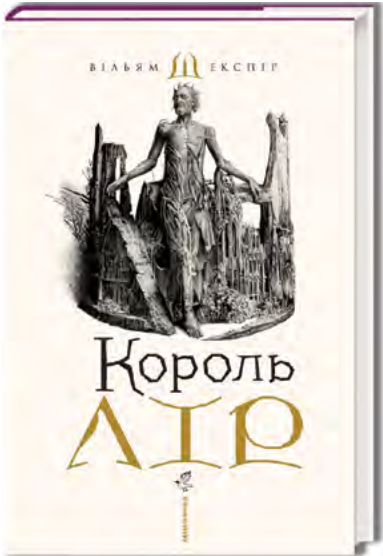
Володимир В'ятрович

Історик Володимир В'ятрович зібрав низку власних публікацій — від початку 2000-х до нашого часу — та доповнив їх сучасним наративом. Це статті, колонки, інтерв'ю, у яких йдеться про національну ідентичність, Голодомор, визвольну боротьбу й «людей волі», Помаранчеву революцію і Євромайдан, матеріали

під грифом «цілком таємно», які одного дня стали «цілком нетаємними». Значну частину цієї історії автор ретельно дослідив, а ще частину — допомагав творити.

«КОРОЛЬ ЛІР »
Переклад:
Юрій Андрухович
Ілюстрації:
Владислав Єрко

Це перший у третьому тисячолітті український переклад одного з вершинних творів Шекспіра. Сюжет п'єси побудований на історії легендарного короля Ліра, який на схилі життя вирішує відійти від справ і

розділити своє королівство між трьома доньками. Для визначення розмірів їхніх часток він просить кожну з них сказати, як сильно вони його люблять. Дві старші охоче вправляються у лестощах, а наймолодша — Корделія — відмовляється лестити, кажучи, що її любов вища за слова. Розгніваний батько зрікається молодшої доньки і проганяє графа Кента, що намагався заступитися за Корделію. Лір ділить королівство між старшою і середньою доньками. Невдовзі він з гіркотою усвідомлює їхнє жадливе лицемірство, але це його прозріння надто запізніле...

«ВІД ЧЕРВОНОГО
ТЕРОРУ ДО МАФІОЗНОЇ
ДЕРЖАВИ. СПЕЦСЛУЖБИ
РОСІЇ В БОРОТБІ ЗА
СВІТОВЕ ПАНУВАННЯ
(1917-2036)»
Юрій Фельштинський,
Володимир Попов

Ця книжка розповідає про історію захоплення влади в Росії державною безпекою як інститутом і простежує всі етапи цього захоплення — від грудня 1917 року, коли було утворено ВЧК під керівництвом Фелікса Дзержинського, до сучасності, коли через каскад неконституційних маневрів влада в Росії опинилася в руках ФСБ, а крісло президента здобув колишній директор ФСБ Володимир Путін.

Читач виявиться свідком смертельної і кривавої боротьби між держбезпекою та компартією, яка завершилася перемогою КГБ над КПРС у 1991 році й над усією країною — у 2000-му, коли президентом, навично, став Путін.

Юрій Фельштинський — американський історик російського походження, доктор історичних наук, автор низки книжок із російської та радянської історії, зокрема «ФСБ підриває Росію», «Корпорація. Росія і КГБ за часів президента Путіна» і «Третя світова. Битва за Україну».

Володимир Попов — колишній підполковник КГБ. Із 1996 року живе в Канаді. Співатор книжки «КГБ грає в шахи».

#REVOKE DURANTY PULITZER

U. S. COMMITTEE FOR UKRAINIAN
HOLODOMOR-GENOCIDE AWARENESS

 UKRAINEGENOCIDE.COM

  HOLODOMORARE

Career and Legacy:

- *New York Times* Moscow correspondent 1922-1936
- Awarded esteemed Pulitzer Prize in 1932 for journalism

"Duranty's cabled dispatches had to pass Soviet censorship, and Stalin's propaganda machine was powerful and omnipresent."

New York Times statement 2003

Fact Sheet

DURANTY SILENT AS MILLIONS STARVED

- Malcolm Muggeridge, a British journalist from the Manchester Guardian, reported on Ukraine's famine as "one of the most monstrous crimes in history."
- Duranty discounted Muggeridge's report as untrue
- Muggeridge characterized Duranty as "the greatest liar of any journalist I have met in 50 years of journalism."

The Pulitzer Prizes
"adheres to the
highest journalistic
principles"

ПЕТИЦІЯ ДО РАДИ ПУЛІТЦЕРІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Волтер Дюранті був лауреатом авторитетного Пулітцерівської нагороди в 1932 році за статті в «Нью-Йорк Таймс» про програму колективізації Йосипа Сталіна так званої «П'ятирічка». Ця програма колективізації була з причинням Голодомору/ґеноциду де 7-10 мільйонів українців загинуло. Він фальшиво писав на світову арену, що в Україні не існував будь-який голод. Хоч Волтер Дюранті в приватних розмовах визнавав жажіття дій Сталіна, але незважаючи на правду продовжував обман в своїх статтях.

Пуллітцерівська нагорода – це визнана та дуже бажана нагорода. Щоб заслужити її журналіст мусить бути її гідний та здобути свою славу, пишучи правду. У випадку Дюранті нагорода була вручена негідникові. Він не відповідав журналістській етиці або правилам нагородження. Натомість поширював по всьому світі неправдиві новини про сталінське управління.

Голодомор був найбільшим прикриттям 20 століття. Цей ґеноцид все ще не дуже відомий, оскільки його замовчували понад 50 років, а правдомовних журналістів Дюранті зневажував і їх цькував. Дюранті вважався світовим авторитетом всього радянського.

У 2003 році після всеосяжного міжнародного руху, започаткованого українською громадою, та дослідження Дюранті статті до часопису «Нью-Йорк Таймс», провідним науковцем професором Колумбійського університету Марком фон Гаґеном, «Нью-Йорк Таймс» та комісія Пулітцерівської нагороди дійшли висновку, що «не було чітких і переконливих доказів навмисного обману» для відібрання Волтерови Дюранті Пулітцерівської нагороди.

Комітет США з питань обізнаності про голодомор-ґеноцид просить у вас підтримки у передачі клопотання Раді Пулітцерівської нагороди скасувати незаслуженої нагороду Дюранті. Після майже 90 років журналістська етика та правда про ґеноцид української нації Сталіном мають бути визнані. Злочини проти людства заслуговують на підзвітність. Позбавлення Волтера Дюранті Пулітцерівської нагороди було б великим вчинком покаяння за злочини, вчинені «Нью-Йорк Таймс» та Радою Пулітцерівської нагороди. Просимо Вашого підпису! Треба Скасувати!

Дивіться: www.UkraineGenocide.com
на <http://chnq.it/SGMXXnXb>

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки на ДЕПОЗИТНІ СЕРТИФІКАТИ!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

1.00%^{APY*}

FOR 5 YEARS

Перейдіть до ukrainianfcu.org для
повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN **УКРАЇНЬСКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. **Applies to share certificate & IRA share certificate accounts:** Rates are effective as of 09/01/2021. Minimum deposit is \$500. Rates may change at any time. No rate adjustment on prior share certificates. Penalties apply for early withdrawal. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA. **Applies only to share certificate accounts:** There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. **Applies only to IRA share certificate accounts:** IRA Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits and deductions. Penalties apply for early withdrawal.

[Віталій Портников: НОТАТКИ за листопад] початок на стор.1

секретар США Ентоні Блінкен та міністр оборони США Ллойд Остін. Президент Володимир Зеленський зауважив, що на кордонах України постійно перебувають російські сили, а Захід тільки зараз це помічає. У такому ж тоні висловлювалися й інші українські урядовці.

Але поступово тон українського керівництва змінювався. Керівник Головного управління розвідки Міністерства оборони України Кирило Буданов визнав можливість російського вторгнення вже взимку наступного року. З цього моменту американські, українські та європейські політики говорять одним голосом.

У Москві, зі свого боку, звинувачують американських політиків та медіа у пропагандистській кампанії проти Росії та стверджують, що Росія ні на кого не збирається нападати, якщо... Україна її не спровокує. І те, як часто у російській столиці говорять про те, що Захід «накачує Україну зброєю», а у Києві «виношують агресивні плани», також дозволяє насторожитися. Адже, коли Росія звинувачує інших у провокації, зазвичай, ці провокації вона готує сама.

Саме тому висловлювання російських офіційних осіб та пропагандистів варто уважно аналізувати. Секретар Ради безпеки Росії Микола Патрушев – один із найближчих радників Володимира Путіна – лякає Захід тим, що в Україні «у будь-який момент спалахне», а мільйони українських біженців дестабілюють Європу. Заступник Патрушева Олександр Гребенкін стверджує, що українські спецслужби готують диверсійні акції у Криму. Так званий «глава Донецької народної республіки» Денис Пушилін каже, що у Києві хочуть військовим шляхом вирішити проблему Донбасу за «хорватським сценарієм». А білоруський правитель Олександр Лукашенко,

який дедалі більше виконує політичні бажання Москви, звинувачує Україну у спробах дестабілізувати ситуацію у Білорусі.

Всі ці заяви дозволяють зробити висновок, що російська агресія може розвиватися одразу з кількох напрямків – окупованих територій Донбасу та Криму та з кордону Білорусі, звідки найпростіше напасти на Київ. Кремль ніби демонструє українському керівництву та Заходу, що готовий до найрішучіших дій щодо демонтажу української державності. Але на Заході заявляють, що не залишать Україну наодинці перед можливістю російського нападу. У Сполучених Штатах розглядають питання щодо нових поставок зброї в Україну. Велика Британія пообіцяла надіслати в Україну спеціальні частини у разі російського нападу. А Швеція готова направити до країни військових інструкторів. Набагато жорсткішим стосовно Росії ставтон посередників у «нормандському форматі» – керівників Німеччини та Франції, особливо після того, як глава російського зовнішньополітичного відомства Сергій Лавров, порушуючи всі правила дипломатичного етикету, опублікував своє службове листування із колегами з Берліна та Парижа. І виявилось, що глави МЗС Франції та Німеччини не збираються вважати Росію «посередником» у конфлікті на Донбасі та погоджуватися з можливістю прямих переговорів Києва з маріонетковою владою так званих «народних республік».

Все це, зрозуміло, з одного боку може вселяти оптимізм, а з іншого – створює атмосферу передчуття справжнього військового конфлікту, причому, не просто між Росією та Україною, а між Росією та Заходом – на українській території.

Володимиру Путіну, схоже, це дуже подобається. На коллегії Міністерства закордонних справ Росії Путін заявив, що така сильна напруга є навіть корисною, бо таким чином

Росія дає зрозуміти цивілізованому світу, яку ціну йому доведеться заплатити за європейську та євроатлантичну інтеграцію України. І ці заяви дозволяють припустити, що поки що йдеться не так про війну, як про створення атмосфери передчуття війни.

Навіщо Кремлю така атмосфера? Ймовірно, прагнення продемонструвати максимальну ескалацію пов'язане із підготовкою можливої нової зустрічі президентів Росії та Сполучених Штатів. Те, що Україна може стати головною темою переговорів президентів Росії та США – не є таємницею. І, до речі, прагнення обговорити ситуацію саме з американським президентом – одна з причин того, що в Кремлі фактично відмовилися від переговорів у «нормандському форматі» та проігнорували пропозицію Ангели Меркель провести саміт керівників Франції, Німеччини, України та Росії ще до її відходу з посади федеральної канцлерки Німеччини.

Але що Путін хоче запропонувати Байдену? Ескіз російських намірів виклав близький до Кремля експерт, голова президії Ради із зовнішньої та оборонної політики Федір Лук'янов. У статті, опублікованій виданням «Россія в глобальній політике», Лук'янов стверджує, що для зняття напруги в ситуації навколо України Сполучені Штати та Росія мають повернутися до ситуації, коли інші держави не повинні самостійно вирішувати, до яких економічних та військових союзів вони мають приєднуватися. Простіше кажучи – на європейській та євроатлантичній інтеграції України має бути поставлено хрест. Але не тільки. Експерт пропонує повернутися до моделі «фінляндизації». Нагадаю, що після Другої Світової війни Фінляндія уникла окупації Радянським Союзом та встановлення комуністичного режиму. Однак при цьому Фінляндія практично втратила можливість проводити

самостійну зовнішню політику. Шанс вийти на міжнародну арену Фінляндія отримала лише після краху Радянського Союзу. І ось такий статус у Москві хотіли б надати Україні – з тією лише різницею, що в українському випадку може йтися просто про один із етапів ліквідації Росією української державності.

Чи погодиться з подібними позиціями президент США? Повірити в це важко, але очевидно, що Джозеф Байден шукатиме можливості запобігання воєнному конфлікту, можливості компромісу. І українському керівництву необхідно буде докласти серйозних зусиль до того, щоб цього компромісу не було досягнуто за український рахунок.

І тут ми повертаємося до питання довіри, про яке вже не раз доводилося говорити. Наскільки нинішнє керівництво України користується довірою у Білому домі та може впливати на позицію президента США та інших американських керівників? Наскільки йому вдається донести свою думку до американської адміністрації ще на стадії підготовки саміту Путіна та Байдена? Це не прості питання – якщо згадати, що президента України було запрошено до Вашингтона вже після зустрічі американського та російського президентів і після того, як в адміністрації вирішили, що не заважатимуть закінченню будівництва газопроводу «Північний потік-2». Адже сьогодні запуск цього газопроводу багато хто з експертів вважає за можливий етап, який полегшить російський напад. Але чи зробили у Вашингтоні правильні висновки з наслідків історії із «Північним потоком-2». І чи розуміють, якими є справжні наміри Володимира Путіна?

ГЕТЬМАН АМЕРИКАНСЬКОГО ПРАВОСУДДЯ БОГДАН ФУТЕЙ

*впевнений, що в рідній для нього Україні ще запанує
верховенство закону*

Микола ГРИНЬ,
*Член Національної спілки
журналістів України, лауреат
міжнародної літературно-
мистецької премії імені
Пантелеймона Куліша*

Моя перша зустріч з Богданом Петровичем Футеєм – відомим американським правознавцем українського походження, адвокатом, доктором права, професором, федеральним суддею претензійного суду США, викладачем, громадським діячем, українським патріотом та володарем багатьох інших авторитетних звань і посад відбулася більше десяти років тому в стінах знаменитої Києво-Могилянської академії. «Давайте зустрінемося там біля моєї іменної аудиторії», – запропонував співрозмовник. Я посоромився розпитати, що означає оте «іменна аудиторія?» Зрозумів це, коли на дверях побачив і прочитав напис, що ця кімната для навчання студентів облаштована за особисті кошти судді пана Богдана Футея та його дружини пані Мирослави.

Через кілька хвилин ця аудиторія, в якій він, як правило, проводить свої зустрічі із здобувачами знань світової та української юриспруденції, вщерть наповнилася галасливими студентами-правознавцями. А ще через мить до неї під бурхливі оплески цих же студентів, які свідчили, що вони не вперше бачать цю людину і мають честь й повагу до свого викладача, ввійшов

Федеральний суддя Богдан Футей

невисокого зросту, із посивілими скронями сам пан професор. Галас студентів зник так швидко, як і розпочався. А після короткого вступного слова викладача спалахнула гаряча дискусія. Сам колись був студентом університету. Але у мій пам'яті такого спілкування з викладачами не залишилося. Чи то студенти у ті часи були такі апатичні, чи викладачі не могли викресати в них іскру для задушевного спілкування.

А тут складалося враження, що студенти прагнуть з свого наставника витиснути останні соки, аби кожную краплину його знань і досвіду, його тверджень, роздумів і настанов, мов губка, всотати в себе. Щоб згодом оцю теорію про те, що законодавство в Україні, яка стала перед світом з відродженою незалежністю, має бути писане перш за все в інтересах держави. Що верховенство права – це альфа й омега життя цивілізованого, демократичного суспільства. Що суверенітет держави є досить важливим каменем у її фундаменті. І все це майбутні правники мають перетворити з теорії в практичні справи в прокурорських, адвокатських чи суддівських кабінетах. Ось тому на обличчі професора не було розгубленості від такого шквалу різноманітних запитань і коментарів з юриспруденції. Навпаки,

стор.14

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

Складники:

Для тіста:

200 грамів масла

1 кг борошна або таку кількість щоб замісити ніжне, еластичне тісто;

50-60 грам дріжджів (звичайних "мокрих", або 2 пакети по 30 г сухих)

1,5 склянки цукру

2 склянки молока

6 яєць

цедра 1 цитрини (лимон)

цедра 1 помаранчі (апельсин)

0,5 чайної ложки солі.

Начинка макова:

– мак: 200 гр;

– молоко: 100 гр.;

– цукор або мед: 100 гр.;

– родзинки: 100 гр

Начинка горіхова:

– яєчні білки: 3;

– масло вершкове: 100 гр.;

– горіхи: 200 гр;

– цукор: 100 гр.;

– родзинки: 100 гр

Для помазки завиванців:

– 3 жовтки та 1 ст.л. молока

або

– 1 яйце

В глибокій мисці розвести дріжджі у 100 грамах теплового молока, додати 2 ст. л. цукру і 4 ст. л. муки. Перемішайте і залиште в теплому місці на 20 хвилин, щоб дріжджі почали працювати (для підходу опари).

Цукор, що залишився, розділити на дві частини: частину збити з білками, а частину з жовтками.

Змішати збиті жовтки та білки додати розм'якшене масло, цедру помаранчі та цитрини, сіль та решту молока.

До суміші додати опару все вимішати та поступово додаючи

РІЗДВЯНІ ЗАВИВАНЦІ

борошно замісити м'яке, ніжне тісто прямо в мисці. Потім припорошьте кухонний стіл (стілницю) борошном, викладіть на нього тісто і замісіть, поступово додаючи борошно, до потрібної вам консистенції. Для приготування цього виду рулету тісто має бути м'яке й еластичне (може трохи липнути до рук, але не сильно). Готове тісто накрити рушником (або харчовою плівкою) та поставити у тепле місце без протягів для підходу приблизно на 1 годину (а баба Юстина залишала щонайменше на 2 години).

Макова начинка:

Поки тісто підіймається, готуємо начинку з маку. Мак залити кип'ятком, накрити, залишити на 30 хв. Зцідити воду (через марлю або сито). Мак порційми висипати в макітру та перетерти, додаючи цукор (або розтерти блендером).

Цукор чи мед закип'ятити з моло-

ком. У цю рідину додати третій мак та варити помішуючи декілька хвилин. Родзинки промити та запарити кип'ятком. Пропарені родзинки просушити та додати до макової начинки. Остудити. До цієї начинки можна додати заморожену вишню (150 г). Вишню розморозити до кімнатної температури і злегка віджміть, щоб соку практично не було. Викладіть вишню на макову начинку, рівномірно розподіливши її по всій поверхні. Згори вишню можна посипати 1 ст. л. цедри лимона і 1 ст. л. меленої кориці.

Горіхова начинка:

Горіхи перемолоти, масло розтопити. Вимішати топлене масло з меленими горіхами. Збити білки з цукром та додати до горіхової суміші. Родзинки промити та запарити кип'ятком. Пропарені родзинки просушити та додати до горіхової начинки.

Приготування:

Розігрійте духовку до 180 градусів. Тісто, яке вже виросло (підійшло), розділіть на дві (чи більше, в залежності від величини вашої форми) частини. Розкачайте перший шматок тіста в тонкий пласт приблизно в 1 см (решту залишіть в мисці накриту рушником). На нього викладіть макову начинку, рівномірно розподіливши її по всьому тісту, виключаючи 1-2 см від країв, щоб було зручно скрутити рулет. Скрутіть рулет, краї по кінцях загніть під основну частину рулету одну частину викласти макову начинку на іншу горіхову та скрутити два великі рулети (або 3-4 менші). На другий пласт тіста викласти горіхову начинку.

Форму-лист, у якій будуть пектись завиванці, викласти пергаментом. Пергамент змастити маслом і на нього помістити завиванці, швом донизу. Відставити приготовані до випікання завиванці у тепле місце, попередньо змастивши збитим яйцем.

Коли завиванці підростуть випікати у розігрітій духовці при температурі 180 градусів С (350 F) приблизно від 45 хв. до 1 години.

Час приготування може залежати від властивостей духовки і розміру рулету, який у вас вийшов, тому готовність рулету перевіряйте дерев'яною шпажкою — тісто не повинно до неї прилипати.

Готовий рулет дістаньте з духовки і охолодіть до кімнатної температури. Тепер його можна різати на порційні шматочки.

Автор: Ольга Руда

ДЛЯ ДІТЕЙ

ОЙ ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ

Неспішно ♩ = 76

Ой хто, хто Ми-ко-ла - я лю-бить, а ще хто

Йо - му вір - но слү - жить, то - ді, свя - тий Ми - ко - лай,

1) на вся-кий час по - ма - гай. 2) (уповільнюючи) Свя - тий Ми - ко - лай.

8 1) 2)

Ой, хто, хто Миколая любить?
Ой, хто, хто Миколаю служить?
Тому Святий Миколай
На всякий час помагай,
Святий Миколай

Ой, хто, хто спішить в твої двори,
Того ти на землі і морі
Все хорониш від напасти,
Не даш йому в гріхи впасти,
Святий Миколай

Ой, хто, хто к ньому прибігає,
На поміч його призиває,
Той все з горя вийде ціло,
Охоронить душу й тіло
Святий Миколай

Миколаю, молися за нас,
Благаєм Тебе зі сльозами
Ми Тя будем вихваляти,
Ім'я Твоє величати
Святий Миколай

ДЛЯ ДОЗВІЛЛЯ

1		2		3		4		5		6
				7						
8	9					10			11	
				12						
13		14				15		16		17
				18	19					
20	21		22				23		24	
			25							
26							27			
			28							
29		30					31	32		33
				34		35				
36	37					38			39	
				40						
41		42				43		44		45
				46						
47						48				

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Невелика закрита металева посудина для рідини. 4. Біоорганічна речовина з групи біофлавоноїдів, яка застосовується для лікування крововиливів, гіпертонічної хвороби та ін. 7. «Чорнії брови, карії...». 8. Сильнабура, вітернаморічозерітаспричиненецимвеликехвилюванняводи. 10. Золотисто-коричневий або темний колір, якого набуває біла шкіра людини під дією сонячного проміння. 12. Батько батька. 13. Значки для вирізнення прямої мови, цитат, заголовків, а також слів, ужитих у непрямому, найчастіше іронічному значенні. 15. Смичковий чотириструнний музичний інструмент, що має лад, октавою вищий від віолончелі та квінтою нижчий від скрипки. 18. Всеукраїнська громадська організація. 20. Хімічний препарат у вигляді порошку, що використовується для знищення шкідливих комах. 23. Людина, добре обізнана з чим-небудь, досвідчена в чому-небудь. 25. Багаторічна тропічна й субтропічна трав'яниста

рослина з грубим, м'ясистим великим листям, з якого виробляють волокно. 26. Мавпа роду мандрилів. 27. Громадська організація, що об'єднує людей певного кола, професії для спільного відпочинку, розваг, занять спортом і т. ін. 28. Місто на сході Португалії, центр однойменного округу та муніципалітету. 29. Людина, що доглядає за мисливськими собаками і бере участь у полюванні. 31. Грошова одиниця Катару — 100 дирхамів. 34. Багато плодкових дерев. 36. Обірваний шматок чого-небудь. 38. Оптичний пристрій для структурного перетворення пучка променів світла, які застосовуються при відтворенні напівтонових оригіналів для отримання дрібноточкового зображення. 40. Період, докорінно відмінний від попереднього. 41. Прямий меч у «півтори руки» з колючими властивостями. 43. Те, у що наряджаються. 46. Вигадана істота із «Володаря Перстнів» Толкіна. 47. Курорт на Чорному морі, один з мікрорайонів в Адлерському районі міста Сочі, його історичний центр. 48. Велике приміщення для зберігання зерна.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

1. 43-й президент США. 2. Ману... (французький виконавець, музикант іспанського походження). 3. Командир дивізії. 4. Християнське свято народження Христа. 5. Театр юного глядача. 6. Тринадцята літера грузинської абетки. 9. Чотирнадцята літера вірменської абетки. 11. У киргизів і алтайців — селище кочового типу, що складається з однієї або декількох юрт. 13. Додаток до назви товариства, компанії тощо, який свідчить про їх обмежену відповідальність за зобов'язаннями. 14. Собака-самець. 16. Місто в Японії, у префектурі Фукуй. 17. Група довгохвостих папуг. 19. Уміння читати і писати. 21. Старовинний жіночий головний убір. 22. Металева плита на друкарському верстаті, на якій установлюють друкарську форму. 23. Столиця Сенегалу. 24. Будівля для зберігання снопів, сіна, полови тощо. 29. Протиракетна оборона. 30. Одиниця виміру земельної площі в Англії і Північній Америці. 32. Невідома величина. 33. «Вухогорлоніс». 34. Батько чоловіка. 35. Тоненькі дощечки для оббивання стін і стелі під штукатурку, для покриття дахів і т. ін. 37. Особа, що очолює апарат якої-небудь партії, профспілки і т. ін. 39. Вічнозелене хвойне дерево або кущ родини кипарисових. 41. Сьома літера грецької абетки. 42. Задня, зворотна частина, сторона чого-небудь. 44. Вузький край, кромка чого-небудь. 45. Напівлегендарний київський князь, який згадується у «Повісті минулих літ».

1. Буш. 2. Чао. 3. Комдив. 4. Різаво. 5. Тюп. 6. вєртикаллю: 41. Ета. 42. Тил. 44. Руб. 45. Дір. 47. Лор. 34. Свекор. 35. Дранка. 37. Бос. 39. Тья. 40. Растр. 40. Ера. 41. Есток. 43. Наряд. 46.

Орк. 47. Адлер. 48. Амбар. 38. Растр. 40. Ера. 41. Есток. 43. Наряд. 46. Европа. 29. Псар. 31. Ріан. 34. Сад. 36. Обрив. 23. Дока. 25. Агава. 26. Дрил. 27. Клуб. 28. 12. Дла. 13. Ляли. 18. Вго. 20. Дуст. 1. Бачок. 4. Рутин. 7. Очі. 8. Шторм. 10. Загар.

3а горизонталлю: ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДІ

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

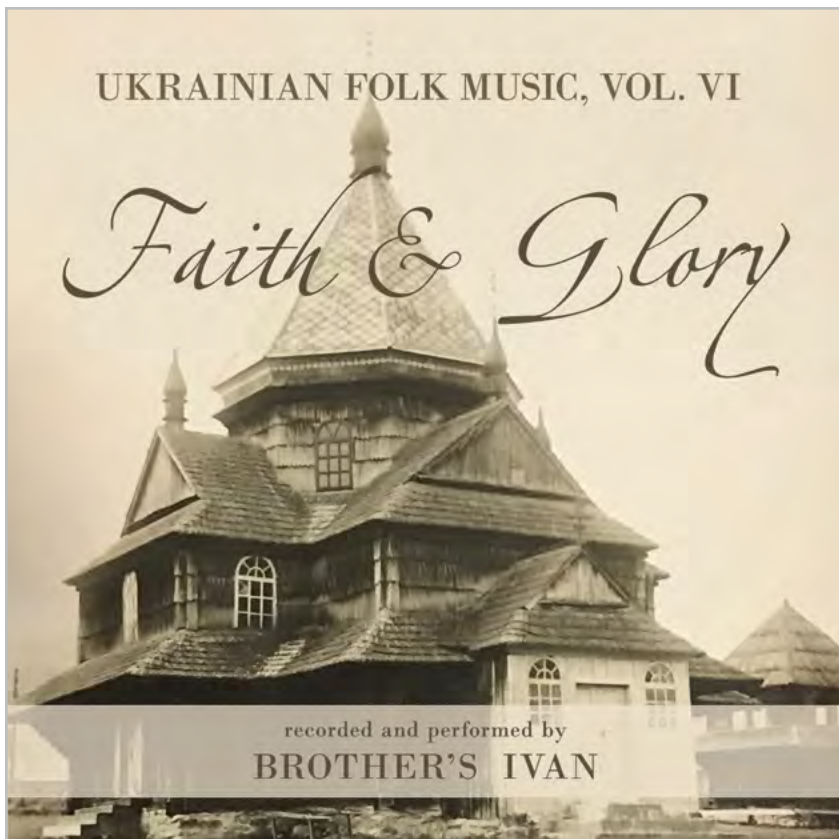
1					9		7	
3	7	6					1	
	5	9	7	1	3		4	
				6	7		3	
		5	2		1	4		
	6		4	3				
	2		3	7	4	1	5	
	9					3	6	4
	1		5					8

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

4	1				7	8		
	9		1					7
			9	2		6	1	
		3	4	5			8	
	4						7	
	8			7	1	9		
	5	9		1	4			
2					5		9	
		8	2				5	3

1	7	8	2	9	6	4	5	3
2	6	4	8	3	5	7	9	1
3	5	9	7	1	4	2	6	8
6	8	5	3	7	1	9	4	2
9	4	1	6	8	2	3	7	5
7	2	3	4	5	9	1	8	6
5	3	7	9	2	8	6	1	4
8	9	6	1	4	3	5	2	7
4	1	2	5	6	7	8	3	9

4	1	3	5	9	6	7	2	8
5	9	7	1	2	8	3	6	4
6	2	8	3	7	4	1	5	9
9	6	1	4	3	5	2	8	7
7	3	5	2	8	1	4	9	6
2	8	4	6	9	7	5	3	1
8	5	6	9	7	1	3	6	4
3	7	6	8	4	2	9	1	5
1	4	2	6	5	9	8	7	3

Orest Balytsky D.M.D.

Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170

orbendo17@msn.com

www.petalumaendo.com

[Богдан Футей] початок на стор. 11

відчувалося задоволення такою небайдужістю, таким молодечим азартом і наснагою до знань. І викладач раз-по-раз підкидав у цей вогонь полінця, аби викликати нову хвилю полум'я ватри знань.

Вогонь палахкотів у студентських очах, коли пан Богдан акцентував їх увагу на тезі про те, що для побудови правової держави треба бути, як наголошував Цицерон, рабами законів. Тобто, щоб кожен, образно кажучи словами того часу, від патриція до плебея, шанував і виконував норми закону. Після обговорення цієї актуальної теми пан Богдан переключив увагу слухачів на базовому і засадничому документі національної історії Сполучених Штатів Америки – Декларації про незалежність держави. Більше двох сотень років промайнуло з часу її прийняття, а за цей період до неї внесли мінімум поправок. І тут лектор з прикрістю наголосив, що українці, які тільки-но відновили незалежність своєї держави, не настільки відомі з цим документом, як належало б і як потрібно б його знати, аби надійно утримати свої завоювання. Не забув пан професор згадати американських творців держави і демократії Джеферсона, Адамса, Медісона і, звичайно ж, Вашингтона. Це ж про нього писав колись Тарас Шевченко, і запитував, чи ж діждеться Україна такої людини з новим і праведним законом.

Це ж він, Вашингтон, наголошував студентам Богдан Петрович, ще 1783 року у міру власного скромного розуміння вважав, що для добробуту, для самого існування Сполучених Штатів як незалежної держави називав мінімум життєвонеобхідних вимог. Поруч з непорушним союзом штатів, створенні потужної армії мають бути священна пошана до судової системи і верховенство права. Цих же постулатів дотримувалися й наступні президенти Америки. Отож, як майбутнім правознавцям молоді української держави, наголошував він, це треба не тільки знати й пам'ятати, а й дотримуватися в майбутній своїй роботі. Бо закон, як часто повторюють українці, не може бути, мов дишло...

Попри це, пан професор неодмінно й дотепер наголошує нашим слухачам, що українці значно раніше американців мали напрацювання у галузі конституційного права. І підкреслює неоціненну роль в цьому процесі гетьмана Пилипа Орлика. Цей ясновельможний мудрий керівник держави ще в 1710 році, тобто за 80 років до прийняття американської конституції, у фундамент державності поклав камені демократичних засад, обмеження влади уряду, приватної власності,

Богдан Футей з дружиною Мирославою біля родинної ікони Ангела-охоронця

незалежний ні від кого судовий трибунал, коли козаки мали право судити навіть гетьмана. Саме ці та інші демократичні засади, вироблені гетьманом Орликом, і запозичив до основного закону штатів один з батьків американської конституції Джеймс Медісон. Такі справедливі слова Богдана Футея на конференції в Мюнхенському Українському вільному університеті в 1992 році слухачі зустріли гучними оплесками.

Такі та й інші, здавалося б, прописні не тільки для правознавців речі пан Богдан вкладав у голови не тільки студентів Могилянки. Про це він наголошував і просив знати, мов «Отче наш», слухачів Вільного Українського університету в Мюнхені, університету Пасау в Німеччині, студентів Національного університету імені Тараса Шевченка та Львівського університету імені Івана Франка, інших вузів України. Не менш бажаний і жаданий він у якості викладача й у навчальних закладах Сполучених Штатів. В країні, де зарекомендував себе спеціалістом з державного устрою, конституційного права та інших галузей, якими опікується із зав'язаними очима богиня Феміда. Перед студентами він не тільки читає лекції, а й проводить семінарські заняття, дає їм путівку в океан законотворчості, правознавства і юриспруденції. І на це він має моральне право. Бо на всій життєвій путі був і залишається зразком професійної етики. «Американський суддя будь-якого рівня не має імунітету. Він має бути геть незалежним від усіх. І якщо він, не дай Боже, скоїть кримінальний злочин, відповідатиме за свої провини згідно із законом», – часто повторює ці слова своїм вихованцям і українським колегам. А ті згадують, що пан професор ніколи нікому не дозволяє розраховатися за нього навіть за горнятку кави чи філіжанку чаю. Прикро і боляче, що такої позиції геть не дотримуються служителі української Феміди, які вже в перші роки своєї роботи в

судах найнижчого рівня обростають фешенебельними хоромами, гектарами земельних ділянок, сумнівними шляхами стають власниками крутих «тачок».

Богдан Петрович ніколи не гнався за успіхом – цією кольоровою птахом американської мрії. Він просто чесно і добросовісно вартував закон, дбав про верховенство права і цим досяг своєї мрії. Незаплямовані честь і совість дозволили нашому співвітчизнику самостійно піднятися крутими сходами від студента і стажиста до федерального судді американського суду Претензій. Він до сьогодні залишається єдиним на теренах Сполучених Штатів американським федеральним суддею, який далекого 1939 року народився в Україні, і якого на цю посаду затверджує президент держави.

– Коли мене Рональд Рейган, – показує пан Богдан на розміщену на стіні його робочого кабінету світліну з американським президентом, – номінував на посаду федерального судді, я мав подати до Білого дому документи, які б засвідчували, що маю не менше десяти років стажу практики адвокатом, мав подати відомості про п'ятнадцять судових процесів, у яких брав участь. До того ж мав вказати на чиєму боці я виступав, хто був суддею, позивачем і відповідачем, адвокатом. З усіма цими людьми говорили члени спеціальної комісії. Тобто, перевіряли, чи гідний я посади федерального судді, яка є професійним завершенням правничої кар'єри в США. Після цього ФБР перевіряло мою минулу діяльність. Цікавилися знаннями, темпераментом, хистом, психічним станом, адекватністю поведінки в різних ситуаціях. І тільки після цього президент подає пропозицію до Сенату. А той розпочинає по новому колу свою перевірку. Своє слово мовить Американська асоціація адвокатів. І, знову висновок робить комісія Сенату. Він же робить і останній

крок – схвалює чи ні кандидатуру на вакантну посаду федерального судді. Ось таке сито відбору має пройти людина. Очевидно, саме тому в Америці суддя – чи то штату, чи федеральний – найшанованіша посада в американському суспільстві. Хоча в США будь-яка людина, незалежно від того, яку посаду вона обіймає, не стоїть вище закону. Повторюся, але він тут – не дишло...

Слухав ці слова Богдана Петровича і думав: оце б через таке чистилище пропустити українських суддів та прокурорів. Впевнений: свої портфелі у руках утримали б не менше десяти процентів цих представників Феміди.

Шлях до такої вершини в професійній кар'єрі Богдана Футея був непростим. Наприкінці другої світової війни батько Петро Пилипович, який багато сил у роки своєї молодості поклав на благо боротьби за незалежність України, разом з дружиною Марією та малим Богданком виїхали до Німеччини. Звідти нелегка дорога пролягла до Аргентини. Там Богдан закінчив гімназію і досконало вивчив іспанську мову, якою вільно розмовляє й понині. Від 1957 року родина перебралася до Сполучених Штатів Америки, де батько Богдана навіть став одним з фундаторів Гарвардського центру українських студій. Сам же Богданко, за його образним висловленням, розпочав торувати шлях, аби досягнути у безмежному і такому далекому від землі небі, здавалося б, недосягнути зірку. Здобув знання в університеті Вестерн Резерв, згодом продовжив гризти граніт юриспруденції в юридичному коледжі і в 29 років став доктором права. Крок за кроком на посадах у приватних правничих компаніях, на посту головного помічника прокурора поліції, помічника мера міста Клівленда, організатора і партнера правничої фірми, голови комісії з урегулювання міжнародних позовів США. Це – неповний перелік його службових сходинок до того часу, як у 1987 році президент Рейган особисто зателефонував пану Футею і запропонував йому номінуватися на пост Федерального судді, а після згаданих вище перевірок своїм указом призначив нашого співвітчизника суддею федерального суду претензій. На цьому посту він сумлінно працював до 2002 року. До того часу, доки мав право займати цей високий пост в американській судовій системі до досягнення вікової межі.

Продовження в січневому випуску
газети Громада

Переходьте за посиланням:
Follow the link:

Hireterra.com

Looking for a new job in IT?

Join Hireterra — a new discreet and diverse job search platform for IT professionals in the USA.

Register today and get:

- 1 Full protection of your personal data.
- 2 Only relevant job offers. No more spam.
- 3 A chance to check your real market value.
- 4 Lifetime 100% free access for job seekers.

Шукаєте роботу в IT?

Долучайтесь до Hireterra — нової анонімної платформи з пошуку роботи для IT спеціалістів у США!

Реєструйтесь сьогодні та отримайте:

- 1 Повний захист ваших персональних даних.
- 2 Тільки релевантні до вашого профілю пропозиції роботи. Без спаму.
- 3 Можливість вказати бажану з.п. та перевірити вашу вартість як спеціаліста.
- 4 100% безкоштовний доступ для кандидатів.

НАЙБІЛЬША В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ ПЕРЕСИЛОЧНА КОМПАНІЯ

MEEST SHIPPING COMPANY - INTERNATIONAL PACKAGE DELIVERY SERVICE

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

Телефон:
1-800-617-2545

СКОРИСТАЙТЕСЯ ДОБРОЮ НАГОДОЮ
ДОПОМОГТИ ВАШИМ РІДНИМ ТА БЛИЗЬКИМ

ФІРМА "МІСТ" ГАРАНТУЄ НАДІЙНИЙ СЕРВІС ТА НАЙКРАЩІ ЦІНИ

[Як засновники Grammarly можуть увійти в топ найзаможніших українців] початок на стор.3

людей в світі. На нас чекає ще дуже довгий шлях", — зазначає генеральний директор компанії Бред Хувер.

Справжній же початок був ще наприкінці 90-х. Максим Литвин та Олексій Шевченко познайомились поки разом навчалися в Міжнародному християнському університеті — одному з перших на той момент вищому навчальному закладі в Україні, де викладали виключно англійською. З цього виникали специфічні проблеми: наприклад, неможливість перевірки студентських робіт на плагіат, чим останні радісно користувались — завантажували готові роботи з інтернету. Тоді ще юних Максима та Олексія обурило подібна ситуація, а інструментів перевірки на плагіат ще навіть не

існувало. Так було створено предка Grammarly — MyDropBox.

Продавати програму знаходячись в Україні було складно, тому спочатку Литвин вирушив навчатися в Теннессі, а через два роки Шевченко переїхав до Торонто. Тим часом сервіс набирив популярність в англомовних ВНЗ — програму купило понад 800 університетів та більше 2 мільйонів студентів, яким було цікаво перевірити самих себе.

Потім компанія Blackboard придбала MyDropBox в 2007, а приблизно тоді ж до команди доєднався Дмитро Лідер і став третім співзасновником майбутнього стартапу. Спочатку Лідер був розробником в MyDropBox, а потім займався адаптуванням продукту під Blackboard. З заснуванням Grammarly Дмитро отримав посаду технічного партнера і разом із Шевченко почав працювати над новим проектом.

"З досвіду минулого проекту ми знали, що навіть в носіїв мови в

Штатах є великі проблеми з грамотністю письма. В нас з'явилась ідея створити сервіс, який допомагав би їм краще писати англійською", — говорив Дмитро Лідер.

Тоді ще сервіс називався Sentencesworks і планувалося продавати його університетам. Але стартап не став успішним — на прийняття рішень в університетах йшло від року до двох. Було вирішено змінити тактику та продавати послуги студентам, а назву змінили на EssayRater. Отримав свою відому й остаточну назву Grammarly тільки в 2010. На стартап звернув увагу Бред Хувер, який вже через рік став генеральним директором компанії, а за його поради Литвин та Шевченко переїхали до Сан-Франциско. Саме 2010 став вирішальним роком для Grammarly, бо з нього й починається довгий та нелегкий шлях до справжнього успіху.

Нині Grammarly не єдина компанія, яка надає подібні послуги на

основі підказок штучного інтелекту. Але вона все ще займає першість — через свої постійні нововведення, співробітництва та чесно завойовану довіру користувачів.

Можливо, в майбутньому в арсеналі сервісу з'являться й інші поширені мови, але поки що Grammarly найбільшу свою увагу приділяє англійській. Відомо, що вже зараз компанія займається створенням асистента для виправлення української мови: кожен бажаючий може поповнити базу GEC-корпусу власними текстами для перевірки лінгвістами. Тож у майбутньому чекатимемо повноцінного сервісу Grammarly українською — для поліпшення спілкування між україномовними людьми по всій планеті.

ALEXANDER STOYKOVICH
business development advisor
info@riseserv.com
+1 (415) 735 6706

DOES YOUR WEBSITE NEED A FACELIFT?

- custom website development
- mobile application development
- data visualization for your business

Text "consultation" to the number below, and we will contact you shortly

ПОДІЇ / EVENTS 2021
ГРУДЕНЬ/DECEMBER

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

4 ГРУ/DEC

HROMADA HOLIDAY GALA 2021

Hromada
Де: Davis Senior Center, 646 A Street, Davis, CA 95616
Коли: 3 PM - 10 PM
Join us for an Unforgettable Holiday Charity Concert by Hromada with special guests

Greg Kidd, initial investor of Twitter and Square, an active angel investor, will speak to the audience about the latest IT trends and what it takes to be a successful IT entrepreneur, ask him questions in a live regime

Oleg Skrypka, the legendary Ukrainian singer, founder of the famous Ukrainian band Vopli Vidoplyasova, is coming from Ukraine and will present his latest and unique concert program

Andrii Liesnyi, Saxophonist, Flutist, and Music Producer

Do not miss this special holiday charity evening, the purpose of which is to collect funds for the kids of Ukrainian fallen heroes in the Russian-Ukrainian war

Delicious Ukrainian food included in the price of ticket, disco to follow the

concert

We promise you great fun time and informative evening, which will make this winter holiday season unforgettable

Attire: winter holiday festive

Hurry to purchase your tickets here <https://www.paypal.me/Hromada> as space is limited

\$135 if purchased by December 1st
\$155 if purchased after December 1st or at the door

<https://www.facebook.com/events/2999720030245768>

18 ГРУ/DEC

МИКОЛАЙ ПРИХОДИТЬ ДО ДОРОСЛИХ

Moved to December 4th

БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР

Hromada
Де: Tiburon Yacht Club
Коли: 4 PM - 10 PM

19 ГРУ/DEC

МИКОЛАЯ

[за Юліанським календарем]

25 ГРУ/DEC

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

[за Григоріанським календарем]

PianoForte Music Studio offers individual Piano and Theory Instructions for children and adults in the greater Sacramento Area.

Lessons are based on individual approach and designed to meet the specific needs of each student.

Ms. Natalie Kokhanyy-Savvitsky has a Masters degree in Piano Performance and Pedagogy and over 30 years of teaching experience.

She is a long-term member of the Music Teachers' Association of California, National Guild of Piano Teachers, and Royal Conservatory of Music.

Ms. Natalie Kokhanyy-Savvitsky is:

- Committed to the success of all her students
- Supportive and motivates her students
- Professional and has a positive attitude

(916) 955-2606
nataliesstudios@gmail.com

[Сковорода 300. Оргкомітет.]
початок на стор.3

керівник гурту «Хорея козацька» **Ігор Піддубний** (м. Харків), журналіст, режисер-документаліст, голова ГО «Спілка сприяння пошуку та повернення історичних та культурних цінностей України» **Олексій Толкачов**, футуролог, голова благодійного фонду «Омріяна Україна»

Колеги довірили мені очолити цей Оргкомітет. Діяльність запланована рівно на 2 роки. Планується ціла серія різноманітних заходів по всій Україні: виставки, конференції, курси, як традиційного характеру, так і надзвичайно нестандартні і оригінальні. Вже є домовленість про співпрацю з кількома меріями, недовзі будуть підписані Меморандуми про співпрацю між Оргкомітетом і міськрадами. Передбачається мережа регіональних представництв. По всій країні вже масове йде створення «сковородинівських комітетів», і Оргкомітет «Сковорода 300» взяв на себе місію координації їхньої діяльності. «Сковородинівські комітети» можуть бути створені не лише в Україні, а й закордоном, серед української діаспори.

Оргкомітет «Сковорода 300» звертається з пропозицією до спільної діяльності.

Контакти за імейлом: **ostannya@gmail.com**

Кожні українка і українець повинні отримати право на щастя!

І Григорій Сковорода нам з Вами в цьому допоможе!

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і якщо перейдете на сторінку після сканування QR коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring mothly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.